

MÁJUS ELSEJÉ RÉGEN

Irta: TÓTH LÁSZLÓ

Reggeli hét óra és a fiatalember az új gyöngyszürke ruhában, karján a kurtá sárga felöltővel, galambszínű keménykalapban végigmustrálja a Gizella-téri fiakkereket. A harmadik, felfűjt gumiabronccsal ékeskedő, könnyű fekete hintó a sötétkek posztóhuzattal végre megtetszett. Két almásszürke volt eléje fogva, a lovak csülkén sárgaszínű bokavédő, a bakon vörösképu, vastagbajszú zömök kocsis, aki tarkán kockás kabátot és pepita nadrágot viselt. A fiatalember beült és foghegyről odavetette:

— A ligeti Gerbeaudhoz! — kényelmesen elhelyezkedett és a vidékről felkerült pesti urak módjára a fejét balra lógatta, hogy figyelhesse a lovak járását.

Az Andrásy-út sarkán megállította a kocsit és a virágáros asszonynál vett három ibolyabokrétát. Ezeket a néni keze aranyzárral kötötte össze s egy furcsa plépipából vízharimatot permetezett rájuk. A fiatalember hanyagul ledobta maga mellé az ibolyákat s a kocsis gördült vele — végig a zöldbeborult Andrásy-úton, amelynek faburkolatán tompán dobbantak az almásszürkek patái. A kocsis könnyen, édesen ringott, szinte úszott a májusi verőfényben. Mire a Köröndhöz ért, a liget felől már jött befelé a vurstli vidám éjszakai közönségének végső maradéka, óriási színes léggömbökkel, tarka-barka papírrózsákkal, japáni legyezőkkel mindenféle visító és harsogó fúvószerzőmással. Vigá integettek az elegáns gumirádlér utasának, aki kedv mosolygással, könnyű kézlegyintéssel viszonzotta a nép gyermekeinek jókedvű üdvözléseit. A kocsis a csarnoknál befordult a Stefánia-útra, ahol csitri lány és piszkos uteagyerek kínáltak a gyöngyvirág. Nagy söröskocsi állt a Kollegerszky-kioszk előtt, amelyek kertje tele volt közönséggel. Helyesebben szólt ismerősökkel: a pesti középosztállyal.

A söröskocsi lova nyakában nyíló orgonaágak, zöld lombok pompáztak, magát a kocsit is telerakták zöld lombdiszítéssel.

A fiatalember a kioszk előtt háromszor vagy négyszer megbillengette a szürke kalapot, anélkül, hogy tudta volna, kinek köszön, mert biztos volt benne, hogy valaki úgyis felfogja a sok ismerős asszony és lány közül.

De ő maga a Gerbeaudba ment, ahol a budapesti társaság »krémje« reggelizett május elsején. A mindig és örökké szép kegyelmesasszony, a jótékonyágáról ismert grófnő, azután a híres bácskai nábob a maga nagy társaságával, a kopaszfejű, de délceg híres gavallér, akit a fiatalok már akkor Gyuri bácsinak hívtak, mindig a legismertebb és legünnepeltebb művésznővel ült a terrasz közepén. Körülöttük az egész pesti társaság. Az asztalok körül, mint valami főudvarmester, összes halántékú, elegáns borotvált úr járt-kelt, minden asszonynak mondott egy bókot, minden kislánynak valami biztatást, minden fiatalembernek szá-

mára egy vállveregetése: Isti, a híres nagy bálrendező... Aki már napok óta szervezte a délutáni hajókirándulást a maga fiatal vezérkarával, az Angliából nemrég hazatért földmívelésügyi segédtitkárral (ma bankigazgató), a bridge-művészetéről már akkor híres Gyurkával, az ismert bálrendezővel, meg a Széchenyiből elnökével, a mindig elegáns és mindig kedves Aladárral.

A pinecérek hozták a gyönyörű haboskávákat és a még gyönyörűbb habos csokoládékat. A könnyű brüsokat és foszlós kalácsokat, amelyeket a hölgyek olyan vidáman ettek, mintha fogalmuk sem volna a fogyókúráról, amint hogy akkoriban nem is volt róla fogalmuk. A hölgyek ruhái között a kék és szürke angol kosztümök uralkodtak, de volt néhány világos, vagy szeliden tarka egybeszabott francia toalet is, de ezt csak azok hordták, akik magánfogaton, gumirádléren, vagy — ami nagy szó volt — autón érkeztek oda. Amikor május elsején nem is volt illendő autón végigmenni a Stefánia-úton, amely különösen ezen a napon még a béke éveiben is a kocsikorzónak volt fenntartva.

A terraszon hirtelen mozgás támadt, Fedák Zsazsa érkezett meg hatalmas törzskarával, közte a színházi habitűk, örök vezérkari főnökével, a délceg Nándival. Az egyik asztalnál a finom muzsikákat költő és gyilkos mondásokat kitaláló zeneszerző, a kedves kis Lajzi rögtön tett is egy csipő megjegyzést s mert sokan nevettek rajta, fürgén körbejárt vele, hogy minél előbb a primadonna fölébe jusson. Ő tudniillik még mindig az ellenpárt vezére volt.

A reggelizés és a terefere eltartott vagy féltízig. Akkor a társaság legnagyobb része felkerekedett és elindult a Hermina-út irányában. A híres zalai főispán villája felé mentek, ahol minden május elsején csodálatosan szép garden-party várta az előkelő budapesti társaságot. Illetőleg főképpen az ifjúságot. A fiatalok népszerű és kedves Béla bácsija és Zseni nénije viruló rózsafák, hímes virágtáblák között fogadták a társaság virágzásait, a híres magyar ebédloben pedig roskadásig rakott asztalok a gourmandokat és az idő-

HÁZ

Calvin-téren, 700 öln, VI em. luxusos
kislak, tisztán 12%-ra
800.000-ért, kondícióval **ELADÓ.**
Dr. HEGYI, Tel. 139-683. Röck Szilárd-u. 6.